

BRANDBRIEF

STANDPLAATSENBELEID SINDS SCHAARSE VERGUNNINGEN BEDREIGING VOOR **OLIEBOLLENVERKOOP & AMBULANTE HANDEL**

Uit naam van verschillende sectoren binnen de reizende beroepsbevolking in Nederland, te weten; ambulante handel (markt en solitaire standplaatsen) en de kermis, luiden wij de noodklok inzake de uitvoering van de EU-Dienstenrichtlijn omtrent schaarse vergunningen en het uiteenlopende (voorgenomen) beleid op gemeentelijk niveau.

Vooropgesteld dat we er allemaal bewust en overtuigd van zijn dat binnen bovenstaande branches iedere ondernemer het recht moet hebben om aanspraak te kunnen maken op een standplaats, dient het nieuwe of voorgestelde beleid wel realistisch en qua afbetaling van gedane investeringen haalbaar te zijn. Uw (voorgestelde) nieuwe beleid betreffende het toekennen van standplaatsen in uw gemeente is dat absoluut niet en maakt het voortbestaan van de branches in zijn huidige vorm nagenoeg onmogelijk. De standplaats is voor alle ondernemers een belangrijke en onmisbare (zo niet belangrijkste/enige) inkomstenbron en tevens essentiële oudedagvoorziening (vanwege vergrijzing binnen de sectoren).

HISTORIE

In het verleden gingen exploitanten/ondernemers zelf op zoek naar een mogelijke standplaats, vroegen een vergunning aan bij de desbetreffende gemeente en stonden zo vele jaren, soms decennia lang, zonder problemen op een vaste locatie. Gemeenten en nutsbedrijven werkten volop mee om faciliteiten zoals een eigen stroom- en wateraansluiting aan te leggen en te zorgen voor een correcte vuilwaterafvoer. De standplaats werd dus zelf ontwikkeld, er werd meebetaald aan nutsvoorzieningen en 'opgebouwd' qua klantenbestand en omzet. Vanwege verschillende onzekerheden en bedreigingen tijdens het kermisseizoen (o.a. de coronapandemie) is de laatste 10 jaar gebleken dat de winterstandplaats/seizoenstandplaats met olieballen een vaste, niet te missen financiële injectie is die wezenlijk bijdraagt aan een gezonde bedrijfsvoering dan wel voorziet in de pensioenvoorziening.

VERGUNNINGSDUUR

De komst van de EU Dienstenrichtlijn omtrent de 'schaarse vergunningen' heeft de afgelopen jaren verschillende gemeenten tot actie 'gedwongen' om te komen met een herziening van het plaatselijke standplaatsenbeleid. Vergunningen voor onbepaalde tijd zijn niet meer mogelijk. Met name de manier van toewijzing als ook de periodiciteit blijkt voor veel beleidsmakers een struikelblok. Verschillende gemeenten komen met een jaarlijkse vergunning waardoor ondernemers bij geen enkele bankinstelling nog een lening kunnen krijgen voor een investering. Terwijl juist de 'Handreiking' van de VNG in 2018 hierin verduidelijking had moeten brengen zijn er nog steeds gemeenten die een jaarlijkse toewijzing hanteren.

Naar aanleiding van het rapport van de CVAH (Koninklijke Centrale Vereniging Ambulante Handel), 'Schaarse Vergunningen op de Markt' was het advies in eerste instantie aan gemeenten, vergunningen voor minimaal 15 jaar te verlenen. Het rapport van de CVAH stamt uit 2019 waardoor het onderzoek met betrekking tot de terugverdientijd inmiddels is achterhaald door de corona periode en de zero-emissie problematiek. Hiermee is ook het SEO rapport 'Schaarse vergunningen en terugverdientijd in de ambulante handel' in opdracht van de Ministerie van Economische Zaken en Klimaat achterhaald.

De (ambulante) ondernemers (markthandelaren) zijn wekelijks of zelfs meerdere keren per week actief op standplaatsen. Jaarlijks staan zij gemiddeld 100-200 keer op een standplaats in de zero-emissiezone. Een elektrische vrachtwagen kost minimaal 340.000 euro. En gezien het feit dat deze ondernemers beschikken over een schaarse vergunning, zijn de vergunningen niet meer voor onbepaalde tijd. Hoe en met wat moeten deze ondernemers investeren of hun investering terugverdienen in een korte bepaalde duur? De banken geven namelijk geen financiering meer omdat er sprake is van een korte bepaalde tijd vergunning.

Tweedehands elektrische bussen en vrachtwagens zijn nog lang niet beschikbaar. Er zijn ambulante ondernemers die op leeftijd zijn en meerdere standplaatsen elders hebben waar geen Zero Emissie zone is. Bij navraag laten de markthandelaren weten dat meer dan de helft gaat stoppen en dan zal er in 2030 nog maar een hele kleine markt overblijven. Voor zowel het stedelijk woonmilieu (sociale functie in het huidige straatbeeld) als voor de winkeliers en horeca (lokale economie) zou dat een flink (omzet)verlies kunnen betekenen. Om dit enigszins te voorkomen moet de duur van de bepaalde tijd vergunningen verhoogd worden. Gezien het vorenstaande en de investeringen die gedaan moeten worden zijn vergunningen voor 12 en 15 jaar al niet meer reëel, laat staan een vergunning voor 1 tot 10 jaar! Vergunningsduur van 20 jaar voor nu wordt redelijk geacht.

WIJZE VAN VERGUNNINGVERLENING

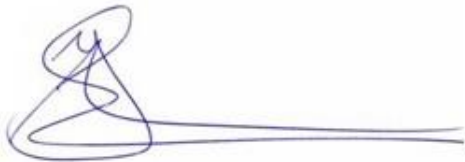
Objectiveerbare criteria i.p.v. loten of wie het eerst komt eerst maalt! Standplaatsen die vrijkomen of vrijgekomen zijn te verdelen door middel van objectiveerbare selectiestelsel. Dat biedt gegadigden voldoende ruimte om mee te dingen naar plaatsen en geeft de beste mogelijkheid om de standplaats op een kwalitatief hoogstaand peil te houden. Wij gaan er vanuit dat ook de gemeenten willen weten wie zij

in huis halen. Uitgangspunt is dat er kwaliteit geleverd wordt aan de consument en de consument waar voor zijn/haar geld krijgt. Hoe kan dit bereikt worden wanneer er sprake is van loting of wie het eerst komt het eerst maalt?

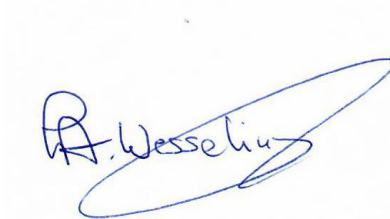
Met de actuele gemeentelijke wijzigingen van het standplaatsenbeleid en de APV worden de huidige ondernemers in grote mate van onzekerheid gebracht met mentale spanningen en stress tot gevolg. Ons inziens wegen hun belangen zwaarder dan het belang van naleving van de regels uit de Dienstenrichtlijn. Er dient op z'n minst rekening te worden gehouden met het evenredigheidsbeginsel. Daarom vragen wij u met klem onze bovenstaande argumenten in ogenschouw te nemen.

Ik vertrouw erop u hiermee voldoende te hebben geïnformeerd en het gezamenlijke probleem van de ambulante, reizende beroepsbevolking voldoende te hebben benadrukt. Uiteraard zijn beide ondertekenaars graag bereid om de inhoud middels een persoonlijk gesprek nader toe te lichten.

Hartelijke groet,
Ondertekend namens:

BOVAK: Atze J. Lubach-Koers (voorzitter)

CVAH: Louise Wesselius (voorzitter)

Kermiscultuur

**is bijgeschreven in de Inventaris
Immaterieel Erfgoed Nederland**